

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/44/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620202152
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1620202152.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o R. E., nar. XX.XX.XXXX, dieťa rodičov: matky - M. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. nám. XXX/XX, Q. a otca - P. S. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. C. XXXX/XX, T., v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Malacky, zo dňa 19.11.2021, č.k. 34P/49/2020-107, takto

rozhodol:

I. Výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie sa m e n í tak, že zročné výživné na R. E., nar. XX.XX.XXXX, za obdobie od 02.09.2020 do 30.11.2021 sa priznáva vo výške 1.496,57 eura.

Otec je p o v i n n ý za obdobie od 02.09.2020 do 31.12.2022 zaplatiť zvyšné zročné výživné v sume 500 eur k rukám plnoletej R. E., nar. XX.XX.XXXX, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 19.11.2021, č.k. 34P/49/2020-107, vo výroku I. zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú R. E., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 230 eur na 370 eur mesačne, ktorú je povinný uhrádzať na účet matky vždy do 15 dňa toho ktorého mesiaca vopred od 02.09.2020, II. otcovi uložil povinnosť zaplatiť zročné výživné 996,57 eur od 02.09.2020 do 30.11.2021 k rukám matky do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, III. vo zvyšku návrh matky zamietol, IV. zmenil rozsudok Okresného súdu Malacky č.k. 9P/162/2015-69 zo dňa 27.06.2016 v spojení s Rozsudkom KS BA č.k. 20CoP/110/2018-283 zo dňa 22.05.2019 v časti výživného na maloletú R. E., vo výroku V. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil § 26, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods.1 zákona č. 36/2005 Z.z. (ďalej len Zákon o rodine), keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti návrhu matky. Skonštatoval, že naposledy bolo výživné na maloletú upravené rozsudkom Okresného súdu Malacky č.k. 9P/162/2015-69 zo dňa 27.06.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 20CoP/110/2018-283 zo dňa 22.05.2010 právoplatným dňa 10.06.2019. V tom čase navštevovala 9. ročník základnej školy v Malackách, rodičia boli zamestnaní a otec poberal aj výsluhový dôchodok. Za preukázané mal, že zárobné pomery sa na strane rodičov nezmenili, maloletá je od školského roka 2019/2020 študentkou Školy umeleckého priemyslu v Bratislave, odbor animovaná tvorba. Otcovi rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 7Pc/8/2020 bola od 01.09.2020 zrušená vyživovacia povinnosť na plnoletého syna M. (270 eur mesačne). Vykonaným dokazovaním a vyhodnotením zmeny pomerov dôvodnej pre zmenu rozhodnutia o výške výživného na maloletú ustálil, že táto nastala najmä na strane maloletej, ktorá sa stala žiačkou strednej školy s

dochádzkou do Bratislavy, ale aj na strane otca, ktorému odbudla jedna vyživovacia povinnosť. Otec tak platí výživné len na maloletú R. 270 Eur (230 Eur + 40 Eur) a na plnoletého R. 270 eur, t.j. spolu 540 eur. Zohľadnil celkový rast životných nákladov, matkou vyčíslené a preukázané náklady na maloletú ako aj jej osobnú starostlivosť. Porovnaním pomerov zistil ich zmenu takého charakteru, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného na maloletú. Zohľadnil možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov a výživné na maloletú zvýšil primerane, v zmysle zákonných kritérií určovania výživného na maloleté dieťa. Vychádzal z osobných nákladov prezentovaných rodičmi, ich majetkových pomerov, ako aj z priemerného čistého mesačného príjmu otca 1.501 eur (tvoriaceho výsluhový dôchodok a mzdu zo zamestnania) a matky cca 961 eur.

3. Výživné na maloletú zvýšil od podania návrhu, zročné výživné ku dňu vyhlásenia rozsudku za obdobie od 02.09.2020 do 30.11.2021 vyčíslil v sume 996,57 eura, ktoré uložil otcovi zaplatiť podľa § 232 ods 1. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP). Pri výpočte sumy zročného výživného vychádzal zo zhodného potvrdenia rodičov, že otec v posudzovanom období už od 09/2020 na výživu maloletej prispieval zvýšeným výživným o 40 eur mesačne, t.j. v sume 270 eur a zohľadnil aj mimoriadne platby otca 300 eur a 200 eur. Zročné výživné vyčíslil v sume 996,57 eura, ako rozdiel medzi zvýšeným výživným a doteraz určeným, s tým, že započítal úhrady otca nad rámec (aliquotná časť za mesiac september 2020 140 eur/30 x 29 dní + 14 mesiacov x 140 eur - 500 eur mimoriadna úhrada + 40 eur x 14 mesiacov). O trovách konania rozhodol v zmysle § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP).

4. Proti tomuto rozsudku vo výroku II. podala v zákonnej lehote odvolanie matka, navrhujúc odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť tak, že otec je povinný doplatiť výživné na maloletú vo výške 500 eur za obdobie od 02.09.2020 do 30.11.2021, alternatívne ho zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie. Namietala nesprávny výpočet výšky zročného výživného za obdobie od 02.09.2020 do 30.11.2021, keď súd prvej inštancie do celkovej sumy zročného výživného nad rámec posudzovaného obdobia započítal dobrovoľné plnenia otca v sume 300 eur a 200 eur, ktoré otec uhradil ešte pred podaním návrhu na zvýšenie výživného dňa 02.09.2020 (300 eur uhradil dňa 19.09.2019 a 200 eur dňa 10.02.2020). V čase od 02.09.2020 do 30.11.2021 hradil navyše len 40 eur mesačne, v dôsledku čoho suma zročného výživného predstavuje výšku 1.496,67 eura. Súčasne potvrdila, že otec sumu zročného výživného určenú predmetným rozsudkom v sume 996,57 eura uhradil dňa 03.12.2021.

5. Podaním doručenom dňa 04.05.2022 sa R. E., ktorá v priebehu odvolacieho konania dňa XX.XX.XXXX dosiahla plnoletosť, pripojila v celom rozsahu k návrhu matky a k ňou podanému odvolaniu, žiadajúc rozhodnúť v zmysle uplatneného odvolacieho návrhu.

6. Otec vyjadrenie k odvolaniu matky nepodal.

7. Matka a plnoletá R. E. v odvolacom konaní, na výzvu odvolacieho súdu, v podaní zo dňa 19.12.2022 uviedli a výpisom z účtu preukázali, že otec ku dňu 03.12.2021 zaplatil 996,57 eura ako zročné výživné v zmysle rozsudku súdu prvej inštancie. Od mesiaca december 2021 do decembra 2022 (vrátane) nevznikol otcovi žiaden dlh na výživnom, ktoré uhrádza v určenej výške 370 eur v pravidelných mesačných platbách.

8. Otec v odvolacom konaní, na výzvu odvolacieho súdu, v podaní zo dňa 29.12.2022 uviedol a výpisom z účtu preukázal zaplatenie sumy zročného výživného 996,57 eur v decembri 2021, ako aj platenie bežného výživného 370 eur mesačne od 12/2021 do 01/2023. Navrhol preto rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

9. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 65 a § 66 CMP, keď nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, 385 ods. 1, § 219 ods. 1 CSP, s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, dospejúc k záveru, že odvolanie je dôvodné.

10. V danej prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloletú R. E., ktorá plnoletosť nadobudla dňa XX.XX.XXXX, z hľadiska jej súčasných odôvodnených potrieb, ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov, na výživu ktorých je plne odkázaná a tieto potom v

záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného v čase posledného rozhodnutia súdu o výživnom rozsudkom Okresného súdu Malacky rozsudkom č.k. 9P/162/2015-69 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 20CoP/110/2018-283 zo dňa 22.05.2019, právoplatným dňa 10.06.2019. Vychádzajúc z okolností zistených vykonaným dokazovaním odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že od posledného rozhodnutia o výživnom došlo na strane v tom čase maloletej k zmene pomerov, ktorú súd prvej inštancie správne premietol do výšky výživného. Rovnako správne ustálil aj počiatok zmeny pomerov na strane maloletej porovnaním obdobia od posledného rozhodnutia súdu o výživnom s obdobím, kedy matka návrh na zvýšenie výživného podala (september 2020).

11. Matka svojím odvolaním, ku ktorému sa po nadobudnutí plnoletosti pripojila aj R. napadla rozsudok súdu prvej inštancie iba vo výroku II. o zročnom výživnom, z dôvodu nesprávneho výpočtu konečnej sumy zročného výživného.

12. Odvolací súd po preskúmaní správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o zročnom výživnom, sa stotožnil s dôvodmi odvolania matky, ktorá výpisom z účtu preukázala, že platbu 300 eur otec uhradil dňa 19.09.2019 a platbu 200 otca uhradil dňa 10.02.2020. Uvedené námietky matky otec v odvolacom konaní nerozporoval. Súd prvej inštancie potom uvedené dobrovoľné plnenia otca, ktoré boli poskytnuté pred podaním návrhu matky na zvýšenie výživného, teda mimo posudzovaného obdobia od 02.09.2020 do 30.11.2021 nesprávne započítal do celkovej sumy zročného výživného. Z obsahu spisu, ako aj listín preukazujúcich zaplatenie výživného v posudzovanom období bolo preto dôvodné zohľadniť iba platby výživného poskytované nad rámec pôvodne určeného výživného vo výške 40 eur mesačne.

13. Zročné výživné za obdobie od 02.09.2020 do 30.11.2021 (15 mesiacov) predstavuje rozdiel medzi zvýšeným výživným 370 eur a pôvodne určeným výživným 230 eur (140 eur) t.j. 2.095,14 eura, ako alikvotná časť za mesiac september 2020 135,14 eura (140 eur : 30 dní x 29 dní = 135,14 eura) + 1.960 eur (140 eur x 14 mesiacov). Otec od 09/2020 k rukám matky poukazoval na maloletú výživné 270 eur mesačne (o 40 eur mesačne viac ako pôvodne určené výživné), teda v období od 02.09.2020 do 30.11.2021 zaplatil výživné nad rámec 598,57 eura (za september 2020 40 eur : 30 x 29 dní = 38,57 eura + 14 mesiacov x 40 eur = 560 eur). Za obdobie od 02.09.2020 do 30.11.2021 mal súd prvej inštancie správne vyčísliť sumu zročného výživného vo výške 1.496,57 eura a nie 996,57 eura, keď okrem platieb navýšeného výživného o 40 eur mesačne, nesprávne započítal aj platby 300 eur (zaplatené dňa 19.09.2019) a 200 eur (zaplatené dňa 10.02.2020), ktoré síce boli poskytnuté nad rámec výživného, avšak v čase pred podaním návrhu, t.j. pred posudzovaným obdobím. Odvolací súd po zistení pochybenia súdu prvej inštancie pri výpočte sumy zročného výživného, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. zmenil tak, že správne uviedol výšku zročného výživného 1.496,57 eura. Vzhľadom na v odvolacom konaní preukázané už zaplatenie sumy 996,57 eura v zmysle rozsudku súdu prvej inštancie (v 12/2021), a platenie zvýšeného výživného 370 eur mesačne od 12/2021 do 12/2022 (vrátane), odvolací súd za obdobie od priznania nároku t.j. od 02.09.2020 do 31.12.2022 uložil otcovi doplatiť zvyšnú časť zročného výživného vo výške 500 eur (zročné výživné 1.496,57 eura - zaplatená časť zročného výživného 996,57 eura), ktoré uložil otcovi zaplatiť v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (§ 232 ods 1. CSP), vzhľadom na nadobudnutie plnoletosti R., už k jej rukám.

14. Odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o výške zročného výživného, podľa § 388 CSP.

15. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

16. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).